

fat en Bestemmelse om, at den Person, som efterat have modtaget en Legemsbestadigelse forbliver i Statens Tjeneste, ikke taber sin Ret til Invalidundersøttelse, naar senere Afsted indtræffer. Forslaget forelægges herved.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge, er „Forslag til Lov om Sværnets Ordning“. Med Hensyn til dette Forslag gjælder væsentlig det Samme, som jeg har fundet mig foranlediget til at fremhæve ved Forelæggelsen af Forslaget om Hærens Ordning. Det Lovforslag, som blev forelagt for Rigsdagen ifjor, indeholdt ikke ganske saa Afvigelser fra det tidligere Lovforslag, forelagt i Sessionen 1872—73. Flere af disse Forandringer har jeg troet at kunne tiltræde, medens jeg paa adskillige Punkter har anset det for rigtigt at vende tilbage til, hvad der blev foreslaaet i Samlingen 1872—73. Den væsentligste Forandring, Sminetjenestens Henlæggelse under Sværnet, har jeg allerede omtalt ved Forelæggelsen af Hærløvsforslaget, og jeg skal derfor ikke dvæle videre derved, men kun fremhæve, at den Interesse, der har vist sig i Sværnet for de aktive Løpbeeder, borger for, at det hele samlede Sminewezen vedblivende omfattes med samme Varme som hidtil. Der var i Lovforslaget fra 1872—73 bestemt en Gjenindfaldelse af en Del af Lægdsrullemandsfabets anden Aargang. Desfra gik man bort i Lovforslaget ifjor, og jeg tilstaar, at det ikke er uden Betænkeligheder, at jeg har sluttet mig til Lovforslagets Bestemmelse om Indfaldelsen, men da der saamtidig er foreslaaet en fyldigere Udskrivning af Mandstabet til Sværnet, og der ogsaa er en høj Grad af Sandsynlighed for, at man i Tilfælde af Krigsberefskab vil have fornødent uddannet Mandstab til Besætning i de Stibe, som ventelig ville komme i Kamp, har jeg troet at kunne gaa ind derpaa, idet der saamtidig den Gang blev foreslaaet og ogsaa er opretholdt i det foreliggende Lovforslag en delvis Udvidelse af Sværnets Kammer og en fyldigere Uddannelse af Reserverbefalingsmænd. Den Udvidelse i Sværnets Kammer, som ærede Medlemmer have fundet i Lovforslaget, er for en væsentlig Del netop begrundet i Sminetjenestens Henlæggelse under Sværnet. Admiralernes Antal var i Forslaget af 1872—73 bestemt til to, og i det ifjor forelagte Forslag til tre. Jeg har troet det rigtigt paa dette Punkt at vende tilbage til Forslaget fra 1872—73, men har saamtidig foreslaaet Kommandørklassen forøget med en Kommandør, ligesom jeg ogsaa har maattet indrømme Rigtigheden af, hvad der var foreslaaet ifjor, nemlig Adskillelsen af Overbestyrelsen over Bærfet fra Chefsposten for Søofficerkorpsen. — Med Hensyn til de øvrige Afvigelser, som hverken ere mange eller betydelige, skal jeg tillade mig at henvise til Bilagene. Hermed har jeg den Ære at forelægge Lovforslaget.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære

at forelægge for det høie Thing, er „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Sværnet“. Med Hensyn til dette Lovforslag kan jeg ligesom ved det tilsvarende Forslag for Hærens Vedkommende henvise til Bemærkningerne, som følge med dette Lovforslag, saavel som med det tidligere.

Det sidste Lovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge for det høie Thing, er „Forslag til Lov om en midlertidig Udvidelse af Søofficer-skolen“. Loven for Sværnets Ordning fastslog Antallet af Eleverne ved Søofficerskolen, og det var en Forudsætning, at der derved kunde sikkes Sværnet en tilstrækkelig Tilgang af Officerer. Man var saa overbevist herom, at der indkom den Bestemmelse, at der af Sekondlieutenanter skulde være et ubestemt Antal, hvoraf indtil 20 kunde være til stadig fast Tjeneste. Dette Tal er aldrig nogenstinde blevet naaet, der har været Lidet, hvor det har været indskrænket til 5, og for Dieblirket er der vistnok kun 9. Det har saaledes vist sig, at Forudsætningen ikke slog til, og naar Administrationen bliver opmærksom herpaa, og der viser sig Leilighed til, i det Mindste delvis og saa godt som muligt, at kunne bøde paa denne Mangel, er det dens Pligt at fremkomme med Forslag i saa Henseende, idet jeg har troet det nødvendigt at søge Rigsdagens Hjælp hertil. Det er desfra, dette Lovforslag gaar ud, og jeg tillader mig at anbefale det ikke alene til Thingets Velvillie, men ogsaa til, at det maa nyde saa hurtig Fremgang som muligt.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen er, at Finansministeren forelægger forskellige Lovforslag; men da den ærede Minister for Liden er bestjæf-tiget i det andet Thing, skal jeg et Dieblit ud-sætte Forhandlingerne.

Da Finansministeren efter et kort Ophold var kommen tilstede, gik man til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Finansministeren forelægger:

a. „Forslag til Lov om Bevarelsen af Kronborg Amtstue“; b. „Forslag til Lov om Amtsforvalternes Kontorhold m. m.“; c. „Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Lov af 2den Juli 1870 om Lønninger ved Lødvæsenet“, og d. „Forslag til Lov om Bemyndigelse for Finansministeren til at understøtte Anlaget af Fællessukkerkogerier m. m. og Oprettelsen af en Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St. Croix.“

Finansministeren (Strup): Det første Lovforslag, jeg skal have den Ære at fore-